

Balletigala lavastaja | Isolatsioonikogemus võiks olla see, mis meid kõiki praegu ühendab

Rahvusvaheline suveöö balletigala toob Rahvuskooper Estonia lavale tantsijad üle maailma (Jaapan, Ameerika Ühendriigid, Euroopa, Venemaa) ning seda vaid ühel korral. Kahevaatuseline balletigala pakub ainulaadset võimalust kohtuda rahvusvaheliste balletitähtedega ning näha värsket uudisloomingut. Öhtu kahes osas esitatakse pärle klassikalise balleti kullafondist ja uusi kaasaegse tantsu numbreid.

Lühinumbrate lavastajateks on Triinu Upkin ja Jevgeni Grib (Eesti), Fabrice Edelmann (Spain) ning Viki Bromberg Psihoyos (USA).

Triinu Upkin kirjeldab senist seotust balletigalaga ning seda, kuidas asjad on praegusel keerulisel ajal korraldatud.

Lavastan Suveöö Balletigala jaoks kolmandat korda. Olen alati püüdnud midagi ajakohast või noori (tantsijaid) kõnetavat leida. Kuna maailm on nii pikalt lukus olnud, arvasin, et isolatsioonikogemus võiks olla see, mis meid kõiki praegu ühendab. Veebitunnid ja -koosolekud said meile kõigile tuttavaks. Tantsijad olid sunnitud kodudes mööblit tugipuuna kasutades oma igapäevaseid harjutusi tegema, et mingitki vormi hoida, kusjuures õpetaja juhendas läbi ekraani, ruumi oli enamasti vähe. Kultuur, sealhulgas teater ja tants kolisid võimalust mööda internetti, et jõuda vaatajateni kasvõi ekraani vahendusel.

Internetis levisid katsetused luua koreograafiat kitsastes isolatsiooni tingimustes (nt koridoris kahele koos elavale tantsijale) või prooviti tekitada tantsulisi jadasid, kus iga tantsija improviseerib ette antud muusikale ja lõpetab kokkulepitud poosis, millest järgmine oma tantsujuppi alustab, hiljem monteeriti kõik jupid ühiseks sujuvaks jadaks, mida saadab muusika ja milles tantsijad üksteisele kokkulepitud poosides üleminekutega justkui teatepulka edasi annavad. Sellised ettevõtmised pakkusid kodus nukrutsevatele tantsijatele tegevust ja elevust, tekitasid koosloomise tunde.

epl.delfi.ee

Rahvuskooper Estonia
Eesti Rahvusballett
Teater

Positiivne oli ka veebitundide ja live-stream'ide ligipääsetavus. Igaüks võis osa saada mistahes maailma otsas tehtavast ettevõtmisest (osaleda tantsutundides, kuulata iidolitega intervjuusid, vaadata etenduste ülekandeid), kui seda vaid internetis üle kanti.

Kõik selle meistikursuse raames Tallinnasse kogunenud tantsijad on kodus treenimise ja veebitundidega tuttavad. Ka siin tuli esimestel päevadel mõnel tantsijal (karantiininoüete tõttu) hotellis meie tegemisi otseülekandes jälgida ja proovida kaasa teha. Seda enam oli läbi ekraani ühise tantsimise teema aktuaalne.

Käsitlen oma uues lühilavastuses ekraani kaudu elamist ja tantsimist. Laval näeb korraka tantsijaid põrandal ja neidsamu tantsijaid ekraanil. Video jaoks filmisime iga tantsija neile loodud koreograafiaga eraldi üles. Tahan näidata, et ekraani vahendusel nähtav ja näidatav ei pruugi ühtida tegelikkuses toimuvaga. Seega pole ka ekraani- ja lavakoreograafia samad – lõin kaks paralleelselt nähtavat ja loodetavasti üksteist täiendavat ja rikastavat liikumist, mis teatrilaval tervikuks põimuvad. Seda meediumide segu ei pruugi olla lihtne jälgida, aga sellises hübriidmaailmas me nüüd elame. Ja peamegi endalt küsima, kas või kus toimub tõelisem elu (või põhilisem koreograafia)? Meenub Platoni koopamüüt, kus inimesed vaatavad koopa seintel omaenese ja asjade varje ning peavad neid tõelisteks ...

Imelisele Suveöö Valletigalale on piletid müügil Piletitasku.ee lehel.